



PASTIRSKO PISMO – Sveta Terezija i relikvije

Cijeli naš život ovdje na zemlji jest hodočašće. Mi smo kao Crkva, kao sveti narod Božji na putu prema vječnoj slavi, koju je nam je Otac pripravio. Kao što je izabrani narod (Izrael) po svom „exodus“ (izlasku) napustio staru domovinu iza sebe, i mi možemo ostaviti grijeh iza sebe na putu prema obećanoj zemlji. Isusu i Njegovi sveti su uvijek s nama na ovom hodočašću. Ovo će na poseban način biti vidljivo, kada relikvije Svete Male Terezije od djeteta Isusa – zajedno sa relikvijama njezinih roditelja koji su proglašeni svetim – budu putovale sada na jesen našim nordijskim zemljama. Već u prvim vremenima Crkve započela se slaviti euharistija na grobovima mučenika. Njihove relikvije bile su vidljivi znak da spasenje koja nam je došlo preko Božjeg utjelovljenja dotiče sve ljudsko. Kao ljudi uvijek smo ovisni od tjelesnih i materijalnih stvari, što nam pomaže da primimo Božju milost spasenja u onoj stvarnosti u kojoj živimo. Kao vaši biskupi, nadamo se da će ovo hodočašće pomoći mnogima da otkriju prisutnost Božje ljubavi i djelovanje u današnjem svijetu.

Terezija od djeteta Isusa je žena na-učiteljica Crkve koja je pomogla nebrojnim ljudima da prime očinsko milosrđe Božje u svoj život. Svojim životom i u svojim pisanim riječima vraća nas središnjoj poruci Evanđelja: Otac nam je poslao svoga Jedinorođenoga Sina da nas učini svojom ljubljenom djecom. Velika je čovjekova radost otkriti ovo duhovno djetinjstvo. U našoj slabosti i poniznosti imamo udio u velikoj milosti i vrijednosti što nas diže prema Bogu upravo u svakidašnjim malim okolnostima života. Naša slabost nije zapreka na putu. Bog je upravo poslao svoga Sina onima koji su nemoćni, slabi i grješni. „On je pogledao na neznatnu službenicu“ (Lk 1, 48), kaže Marija u svom Magnificat-u. Poruka svete Terezije je odjek ove Marijine molitve koju liturgija Crkve ponavlja svaku večer u večernjoj molitvi. Kao Marija, želi nas i Terezija poučiti da idemo „malim putem“, putem blaženstava u Isusovoj blizini i nasljedovanju. Po milosti sakramenta krštenja možemo dijeliti Isusov nutarnji odnos prema Ocu. Postajemo „sinovi u Sinu“ kako su govorili crkveni oci. Možemo se priključiti Isusovoj molitvi i u Njemu primiti Očevu nježnu, istinsku majčinsku ljubav.

Sveta Terezija je rano osjetila čežnju da se potpuno preda Bogu i da sve čini za Njega. U svojoj obitelji doživjela je veliku brižljivost i ljubav. Njezina majka Zélie je umrla rano i ovaj gubitak je bio vrlo težak za malu djevojčicu, iako je otac Louis Martin, bio krajnje obazriv otac prema njoj i njezinim sestrama. U Djevici Marija pronašla je novu majku koja joj je pomogla da pronađe svoj put u životu. Ali kao preosjetljivu djevojčicu, „koštalo“ ju je puno da se mogla potpuno predati Bogu i ne zaglaviti u svom suosjećanju. Ona sama govori o „božićnoj milosti“, snazi Duha koja ju je iznenada spustila na nju i dala joj snagu da zaboravi samu sebe i svoje probleme i umjesto toga nastavi produbljivati povjerenje u Božje milosrđe.



Terezija je rano osjetila poziv da bude sestra karmelićanka. Već u petnaestoj godini uspjela je svladati sve zapreke i bila je primljena u samostan u Lisieux-u. U svom srcu osjećala je duboki poziv da sve čini za Boga. Nije se mogla zadovoljiti samo s jednim pozivom. Tada se ostvarila želja da je mogla živjeti u „srcu Crkve“, u srcu koje gori od ljubavi prema Isusu. Tu su se podudarala svi pozivi i urastali jedan u drugi. Tu je mogla ostvariti sve pozive koje nije mogla staviti u pogon na vlastitu ruku. Na taj način ona nam može i danas pomoći da otkrijemo mističnu unutrašnju stranu Crkve. Tu je mogla kao Kristova zaručnica potpuno živjeti sjedinjena sa Zaručnikom Kristom. Tu je Njegovo srce moglo neprekidno govoriti njezinu srcu. Terezija je pronašla svoje kontemplativno zvanje kao sestra karmelićanka u srcu Crkve, tu je mogla živjeti u stalnoj molitvi za spasenje ljudi. Zato se i nju moglo proglasiti kao zaštitnicu misija uz bok svetog Franje Ksaveskog. Usprkos što nikad nije napustila svoj samostan, mogla je Terezija svojom molitvom i predanošću Kristu nadahnuti mnoge ljude da prihvate Evanđelje i sve se više okrenu Kristu i slijede ga sa sve većom privezanošću uz Njega.

U vremenu u kojem mi danas živimo važno je pokušati otvoriti se ovoj dubokoj dimenziji tajne Crkve. Za mnoge je opasnost da Crkvu svedu na samo jednu instituciju ili organizaciju – ili da se zaglave u više ideološko shvaćanje Crkve, bilo u liberalnom duhu ili više u tradicionalnom. Terezija nam pomaže razumjeti da je Crkva naša majka, na čijim se koljenima učimo živjeti u stalnoj molitvi i predanosti prema našem Ocu na nebesima. Terezija nas može potaknuti da budemo više svjesni da mi, ništa manje u našim sekulariziranim zemljama, imamo veliku odgovornost da kao katolici svjedočimo istinsku narav Crkve koja je majka, puna ljubavi prema svima koji se ne osjećaju ljubljene i shvaćeni/prihvaćeni.

Za vrijeme svog kratkog života u karmelićanskom samostanu u Lisieux-u živjela je Terezija intenzivni duhovni život. Ali patnje nije nikad nedostajalo. Rano je oboljela od TBC i istovremeno je započela životno putovanje kroz tamnu noć duše. U zadnjim danima života izgubila je doživljavanje vjere svojim osjećajima. Iznenada je izgledalo kao da se svjetlo ugasilo i da je Bog samo nestao. Ipak je u toj praznini vidjela milost koja ju je još dublje sjedinila s Isusom u Njegovu osiromašenje i patnji, a sve poradi našeg spasenja. Uživjela se u situaciju onih koji ne priznaju Boga i imala je mogućnost jesti „njihov suhi kruh.“ Svjesno je gledala u ovu tamnu noć napuštenosti Boga kao solidarnost s onima za koje se kaže da nisu mogli vjerovati u Boga. Na taj način bila je mnogima pomoć da otkriju nutarnju narav vjere koja je više predanost volje nego izražena doživljajem naših osjećaja.

„Ja ne umirem, ja ulazim u život“, govorila je Terezija kad se njezin život ovdje na zemlji približavao svome završetku. Pravi i istinski život čeka nas u blaženom gledanju vječnosti. Tada možemo vidjeti Boga kakav On jest. Tada možemo živjeti u stalnom klanjanju i molitvi. Istovremeno Terezija je bila svjesna da anđeli i sveci na nebu također imaju misiju i odgovornost za nas koji živimo na zemlji. Ona je sama rekla: „Vraćam se – dolazim nazad“. On je htjela nastaviti činiti dobro na zemlji također



CONFERENTIA
EPISCOPALIS SCANDIAE

i iz neba. Mnogi ljudi različitih pozadina iskusili su njezinu pomoć, često vrlo konkretnim dokazima milosti. Ona sama govori o „kiši ruža“. Zato se često Terezija slika sa naramkom ruža u naručju. Ona želi posredovati očinsku milost Božju, kao i njegovu dobrotu. U našem običnom životu možemo iskusiti Božju brigu i prisutnost, često u malim i jednostavnim stvarima koje ispunjavaju našu svakodnevicu. Terezija govori o „malom putu“ na kojem možemo primiti veliku milost od koje nam Isus stalno želi dio dati.

Na ovom hodočašću, kad nam njezine relikvije i relikvije njezinih roditelja dolaze, možemo vidjeti na vidljiv, da, tjelesnim izričajemj beskonačno Božje milosrđe prema njegovu narodu. To nas također opominje i o našem pozivu: dozvoliti se promijeniti Božjom milošću u Isusu Kristu. Nakon toga možemo i mi širiti poruku Evanđelja svima koje susrećemo za vrijeme našeg zemaljskog putovanja. Budući da nam Terezija dolazi sa svojim roditeljima, ovo nam je i upozorenje o velikom značenju obitelji. Terezija je odrasla u dubokoj vjerničkoj obitelji i tu je primila dar vjere i svoje zvanje.

Molimo da ovo hodočašće relikvija bude blagoslov za sve naše obitelji. neka nam Terezija zajedno sa svojim roditeljima pomogne da se otvorimo Očevoj ljubavi, da se uz pomoć Duha Svetoga obratimo i što vjernije slijedimo Isusa. Tada također možemo biti uvjerljivi svjedoci i našom vjerom pomoći drugima. Postoje mnogi u našim zemljama koji, svjesno ili nesvjesno, očekuju poruku o beskonačnom Božjem milosrđu, kao i poruku o našem dostojanstvu i veličini kao Njegove ljubljene djece.

02. rujna, 2018.

Biskup Czeslaw Kozon
Biskup Kopenhagena

Anders Kardinal Arborelius OCD
Biskup Stockholma

Biskup Bernt Eidsvig Can.Reg.
Biskup Oslo-a

Biskup Teemu Sippo SCJ
Biskup Helsinki-a



Biskup David Tencer OFM Cap
Biskup Reykjavíka

Biskup Berislav Grgic
Biskup Prelat Tromsø-a

Biskup Pierre Bürcher
Biskup umiru Reykjavíka